

Het voorliggende wetsvoorstel kent een te ruime en onvoldoende afgebakende formulering, hetgeen een aanzienlijk risico op willekeurige of selectieve toepassing met zich meebrengt. De gebruikte terminologie ontbeert de noodzakelijke precisie en rechtszekerheid die in strafrechtelijke bepalingen vereist is.

De voorgestelde regeling vormt daarnaast een wezenlijke bedreiging voor fundamentele rechten en vrijheden, waaronder de vrijheid van meningsuiting, de persvrijheid en het recht op vreedzame vergadering en betoging. De ruime interpretatiemogelijkheden scheppen de mogelijkheid tot structurele inperkingen van deze grondrechten.

Voorts biedt het voorstel ruimte voor asymmetrische en politiek gekleurde handhaving. De toelichting en context wekken de indruk dat de regeling mede is bedoeld om uitingen van solidariteit met Palestijnse verzetsbewegingen onder de strafrechtelijke norm te brengen.

Ten slotte geldt dat de bestaande wetgeving reeds toereikend is om het aanzetten tot geweld te sanctioneren. Artikel 132 van het Wetboek van Strafrecht bevat helder geformuleerde en limitatief omschreven voorwaarden, en voorziet in een volwaardige rechterlijke toetsing.